

SÜMEG ÉS VIDÉKE

Megjelenik minden vasárnap.

<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Sümege, Horvát Gábor könyvkereskedésében.</p>	<p>Előfizetési árak: Egész évre 8 K, félévre 4 K, negyedévre 2 K. — Egyes szám ára 20 fillér.</p>	<p>Hirdetések egység szerint. A nyílt tér sora 1 korona.</p>
--	--	---

Hadikölcsönt jegyezni kötelessége mindenkinek!

A magyar kormány elrendelte a harmadik hadikölcsön kibocsátását.

A hadikölcsön nemcsak azért nagyfontosságú háborús esemény, mert képét adja gazdasági helyzetünk szilárdságának, hanem általa valóságos népszavazás folyik afölött, hogy a nép kívánja-e a háború folytatását a győzelmes befejezésig. Nagyjelentőségű elhatározás jut tehát sikerében, vagy kudarcában kifejezésre, amiből elsősorban ellenségeink vonhatják le a konzekvenciát, de támaszpontul szolgál a nemzet politikai és katonai vezetésének akciójában is.

A háborút birni kell vérrel is, pénzzel is. Az emberanyag föláldozásával járó előnyöket nem szabad kockáztatni a háború folytatására szükséges anyagi eszközök megvalósításával és az itthonmaradt társadalom állandó memetője állandóan az legyen, hogy amiért milliók vértüket hullatják, annak előmozdítására és megvalósítására végtelenül kevés minden anyagi érdek mellőzése.

Az állam hitelezői az emberi közönség gondolatának szolgálnak. Megvalósítják a háború legfőbb tendenciáját,

mellyel az állami szervezetbe tömörült emberek javait igyekeznek védeni. Kinek-kinek földjét, családját, erkölcsi javait, jövő egzisztenciájának biztonságát és fejlődését védi a háború, mely borzalmas rendcsináló, de a békés emberi fejlődésnek eddig ki nem küszöbölhető létrehozója.

A német önbizalom bizonyára nem fog nálunk sem hatás nélkül maradni. Erőforrásaink aránytalanul kisebbek az övéknél, de kisebb mértékben követnünk kell a példájukat. Az erkölcsi erő majd nem abban jut érvényre, hogy a nép mennyit adott, hanem abban, hogy odaadott mindent, amennyit adhatott. A magyar gazda arra gondoljon, hogy Lengyelország földje sem terem az oroszoknak negyven koronás buzát. Áldozzon annak a hadseregnek, amely lehetővé tette ingatlan kihasználását. A családapa hitelezzen a hadseregnek és köszönje meg, amiért aszszonyát, lányait nem tiporják vad kizsákolók. A papság dicsérje vele Istent, hogy Istent háborítatlanul dicsérheti. A kereskedő vigye oda hasznát, amit a vérforgatagból huzott. Mágnesok és zsentrik gondoljanak arra, mivé lehetett volna idegen uralom alatt cimerük és koronájuk dédelgetett tisztasága.

Hálás fölbulzolás legyen az ország! A szívek emelkedettsége hiába fog győzelemért könyörögni a templomok-

ban, ha a nemzeti áldozatkészség ol-tárára nem hordja föl kincseit.

Gondoljuk meg: őseink nem egyszer adták oda arányaikat, értékes dolgaikat a hazának. A modern haza számol fia anyagi gondolkozásával is — hat százalékos kamatozást biztosít kölcsönünk után.

Süveg városa mint erkölcsi testület, lakossága és vidéke anyagi erejének teljes megfeszítésével vegye ki részét a hadikölcsön-jegyzésből. Tartozik evvel a hazának, a harctéren küzdő, szenvedő, életüket áldozatul adó vitéz katonáinknak, de tartozik vele önönmagának is. Reméljük, hogy a harmadik hadikölcsön jegyzésében nagyobb buzgalmat tanusít, mint a mámodikban történt. A harctéri események a diadalmas küzdelmek arra a reményre jogosítanak, hogy ez a hadikölcsön végső győzelemre viszi katonáink küzdelmét s ez lesz — az utolsó hadi kölcsön.

Ujjászületés.

Gellért Samu dr.

Civil koromban, valahol a ködös múltban olvastam, ha jól emlékszem Molnár Ferenc elmés tollából, valami újságcikkben arról, hogy a testi felgyógyulás eszközeinek felhasználásával milyen pompás eredményeket lehet

Harctéri feljegyzések.

Irla: Wlassits Gábor zászlós.

(Folytatás.)

(Apr. 8.) Reggel fél ötkor ismét a szokásos ágyutüz kezdődik. Már kezdünk a sorsba teljesen belenyugodni. Ballról úgylátszik verhetik az orosz, mert ágyúink már előbbre szólnak. Hírlik, hogy az oroszok előlünk is kezdenek visszavonulni. Délben megérkeznek a szakácsok, távol — a hátunk mögött öt kilométernyire — főzték meg az ebédet és mire ide szállítják a rajvonalba, már egészen hideg. Hiába, ehések vagyunk, enni kell. Kenyere ma sincs senkinek, a pékek jól megugrottak. Féltek a gyávák a bőrüket, mihelyt egy kis támadás van, messze, harminc sötötven kilométernyire szaladnak hátra. És ezek fogják majd a háború után legjobban ütni a mellüket, hogy a harctéren voltak.

(Apr. 9.) A mai szolgálat huszonegy óras, alvásra semmi idő. Oda van az a régi jó világ, mikor csak pár órától állt a napi szolgálat, most ha a nap harminchat órától állna, mind a harminchat órát szolgálatban kellene töltenem.

Reggel korán az oroszok általános támadást intéznek ellenünk. Mi és a tőlünk jobbra levő ezred kiálljuk és visszavetjük a támadásukat, de a ballról levő ezred összemlik.

Hatalmas tömegben támadnak és hurri-hurri

kiáltásokkal foglalják el a mellettünk levő 952-ös magaslatot, melyet a hatások parancsra már az éjjel feladtak és csupán csak mitőlünk egy félszázad tartotta megszállva, hogy a visszavonulást fedezze.

Az egész harcot távcsővemmel figyelem. Mikor az oroszok a dróttakadályokat elvágják, a hátrahagyott félszázad fele visszavonul, a többiek tartják még az állást percig. Most a visszavonulókat figyelem. . . Jó időre eltakarja őket az erdő. De visszavonulásnál nincs komiszabb dolog! Az orosz tüzérség a visszavonulókra egész srappnell és gránát esőt zúdit. Az erdő felett esupa bárányfelhők usznak a srappnellektől. Feltűnik a legelső honvéd az erdő szélén, majd a második, . . . negyedik, majd az egész szakasz, libasorban mennek Uzsok felé.

Távcsővemet újra a 952-re irányítom. A hős kis csapatnak egy részét elfogták a muszkák. Nagy tömegben vannak, de nem merek, nincs szívem beléjük tüzelgetni, mert köztük vannak a mieink is. Ismerős arcot fedezek fel a tömegben Mikes Manfrédot. Valamikor együtt voltunk önkéntesek, most szegény gyerek hadifogoly. Ő volt tehát a parancsnok és ő fedezte a visszavonulást. Látom, mikor a muszkák körülvesszik őt és harminc emberét, de nem tehetek érte innen a másik hegyről semmit. Pájó szívvel nézem, mint viszik őt és kis csapatát a muszkák hátrafelé.

Kunyhóm ajtaja az új orosz állás felé néz, kitűnő belátás van ide az oroszoktól a 952-ről. Kénytelen vagyok a szakaszom fedezékébe

költözni. Holmim teljesen össze van csomagolva és mind valamennyien készen is vagyunk, várjuk a parancsot a visszavonulásra, melyből én nem hiszem, hogy legyen valami.

A balszárny egészen összetörve és a muszkák már a hátunk mögött vannak. Komisz helyzet, három oldalról vagyunk az ellenségtől körülvéve. A visszavonulási utunk valószínűleg el lesz vágva, vagy fogságba jutunk, vagy mint hősök itt halunk meg mindnyájan Szcawinka védelmében.

A telefon a rajvonalba mellettem van felállítva. Hallgatom a parancsokat és jelentéseket. Várom milyen hírek mennek, visszavonulás. . . segítség. . . A percek végtelen hosszúsággal telnek. Egy napnak a szenvedése felér a békés idők egy évi szenvedéseivel. Nézem az oroszok nagy tömegét, amint a tulsó hegyen tájékozódnak, jól látnak ők is minket, csak hogy ők tiszter annyian vannak, mint mi.

Az ezred déli tizenkét óráig rendelte el, hogy tartsuk az állásunkat, addigra várhatunk segítséget. Tizenegy órakor két ütő ágyú érkezett, melyek mindjárt működésbe is léptek és elkezdték az orosz pühtani jelenlegi új állásában. Az új hely, ahol mi vagyunk, kitűnő tüzérségi megfigyelő hely, telefonon én adom le a teljes lölévolságot és jelentem a hatást is. Köröttünk csak úgy hemzsegnak az oroszok, de a várt kiugrást nem akar elkövetkezni, pedig alaposan gurja őket a mi ütőgünk.

elérni, — bebizonyította a kitűnő író, hogy egyenesen az örök életet lehet kicsikarni a frissítő módszerek alkalmazásával. Abból indult ki, ha jól emlékszem, hogy mindenki érezte a megifjosodásnak és felüdülésnek nagyszerű érzését egy-egy jó fürdő után, vagy mikor frissen mosott, ilatos fehérneműt vett az ember. Kiszámította, hogyha ilyen módon egy órával fiatalodik vissza az ember, akkor nem lehetetlen a halált egyszerűen a végtelenbe kitolni.

Ez az írás jutott eszembe, mikor végignézem, majd pedig végig élveztem az első gőzfürdőt az olasz harctéren, másfél kilométernyire a rajvonat mögött. Már maga az a hír, hogy a rajvonat mögött fürdő készül, — akármilyen lesz is ez, — villanyszó hatással volt az emberekre, akik a lövészárkokban és a bizony nem keleti kényelmi fedezékekben hónapok óta élnek a kulturának e jelentős tényezője hiányában. Hát még micsoda mesés hatása volt magának a fürdőnek! Molnár Ferenc boldogan állapította volna meg teóriájának teljes igazolását, ha néhány fürdő csoportot az új fürdőben megfigyelt volna. Ujjászületett, testben lélekben megfiatalodott emberek kerültek ki a mesebeli kohóból, amelyre fáradt, piszkos, lezüllyt alakok vonzóltak bele agyongyötört tagjaikat.

De menjünk sorjában. Parancsban jött a minap, hogy a legénységnek bizonyos beosztásban fürdőbe kell mennie. Megint valami közös fürdő lesz, — gondolták a bakák, — egy nagy kád hamar szennyes vízében fürdők meg az egész tömeg ember. Hogy is lehetne ez másképp ezen az istentelen vidéken, ahol könyörögni kell a szikláknak, hogy egy kis vizet adjanak a tikkadt katonának. Csak azon kezdett gondolkodni az első csapat, minek egy kádnak akkora nagy emeletes ház, amilyenbe őket vezették. Az udvaron kerekéken irdatlan nagy henger feküdt, mely elé hatalmas kályha van befogva. Nézték a bakák az ismeretlen szörnyeteget, — nem tudták, mi fán teremhetett az. Kezdték hinni, hogy mégse lesz ez közös fürdő, amely már kívül az udvaron így lest.

Mikor az első néhány ember belépett az ajtón, nem kisebb úr fogadta őket, mint a brigádintendáns, aki alapos szemlének vetette őket alája. Egypár embernek nagy bozontos szakállá volt, néhánynak a haja is nagyra nőtt már meg. Leültették őket rendes, tiszta padra, — fehér kendőt akasztottak a nyakukba, tiszta kötényes borbélyok estek nekik és negyed óra a alatt a borostás állu öreg népfelkelők kezdtek fiatalodni, — a tisztaság érzete alatt szemük élénkíteni kezdtek.

Ismét elrendelték, hogy este öt óráig tartanak az állásukat, addigra a segítség egész biztosan megérkezik.

Tényleg meg is érkezett este ötre a segítség a huszonkettes honvédektől, kik kétezer lépésre hátra, egy terephullámon foglaltak állást.

(Apr. 10.) Három nap óta nem alszom, a folytonos szolgálat már végleg kimerített és így történt, hogy pár órára elaludtam.

Riadóra ébredtem fel éjjel két óraker és mindjárt küldtek is egy szakasszal a zászlóaljroda előtt levő ötödik század segítségére, ahol az oroszok áttörték a rajvonalat.

Az egész helyzetről csak annyit tudtam, hogy az ötödik század körletében vannak az oroszok és minélünk egy szakaszunk már harcban áll velük; az én kötelességem a harcban álló szakaszunkat rohammal előre sodritani és a muszkákat állásunkból kivetni. Ez volt a helyzet jelentés, és a parancs, amit kaptam.

Elöttem egy kis domb emelkedik, a domb tulsó oldalán már foly a harc az állásunkért. A puskák pattognak, a mellettem levő fenődők ágait sűrűn verdesik a golyók.

Embereimhez pár buzdító szót intézek, hogy a muszkák állásukat áttörték, most saját helyünkért harcolunk és hogy az Uzsoki szorosot megvédjük.

(Folytatom.)

A megkönnyebbülés sóhaja töltötték meg a levegőt, mikor valamennyiről leszedték a rongyos, piszkos ruhát, mely tán hetek óta nem került le róluk egyszer sem — és ledobhatták fehérneműnek már épen nem nevezhető alsóruháikat. Mikor megmondták nekik, hogy csak bucsuzzanak el mindeztől végleg, mert valamennyi helyett újakat kapnak, — olyan hálával köszönték előre mintha bűneiktől szabadította volna meg őket az intendáns. Csak attól félték, hogy úgy ruha nélkül megfáznak, amíg rájuk kerül a sor, — de félelmük alaptalanságáról mindjárt meggyőződtek.

Az első helyiség, ahova beléptek, üres szoba volt. Mikor belenéztek a bakák, nem tudták, mit akarnak velük az üres szobában. De pár pillanat múlva kezdtek magukat ott egész jól érezni. Meleg gőzzel volt tele a szoba. A meleg tuss hiányát pótolta. Mint fagyótól meggemberedett madarak a meleg nap-ugár alatt, úgy lélekeztek fel a fázós testek a pompás, langyos gőzben, mely mintha lelkükről is leolvasztott volna valami jégkérgét. Boldog várakozással mentek mostmár tovább a másik szobába, ahol három sorban háromféle kádak vártak rájuk ragyogó tiszta környezetben.

Az első sorban nagy kádokban jó meleg víz párolgott. Mindegyikbe belefért két baka és mindegyik mellé odaült egy-egy ember és szó nélkül mosni, dörzsölni kezdték őket a párolgó vízzel. Eleinte csak csodálkozva néztek fel a kádokban ülő emberek, nem mosdatta szopós koruk óta és az édes anyjukon, meg a tudós asszonyokon kívül senki, — de hát jól esett nekik és a következő percben egy török szultán kényelmével és méltóságával engedték át testüket a paskoló, dörzsölő kezeknek. Közben vidám tréfák röp-ködtek a levegőben, hangos kacagások kísérték a dévaj megjegyzéseket, kezdett a hangulat a víz hőfokára felemelkedni.

Most aztán a langyos kádokba kerültek az emberek. Itt érezte csak jól magát a meggyötört testű baka. Végignyújtózott a kádban, mint valami puha párnás nyoszolyában és nem egy közülük lehunyt szemmel élvezte a soha nem is álmodott gyönyörűséget. A harmadik kádtól már nem volt mindegyikük úgy elragadtatva. Hideg víz volt benne, hogy a melegtől elenyesztett testeket újból felfrissítse, ruganyossá tegye. A baka elhiszi, hogy ez tényleg jó dolog, csak azt mondja, hogy neki hideg vízben épen elég része volt már, — ebből ő, ha lehet, nem kér. Csakhogy nem lehet ám, — a gyöngéd kezek, melyek oly simogatón dörzsölgettek a fáradt tagokat a meleg kádban, erőlyesebbé válnak és úgy megmártják a huzódózó népfelkelőt a hideg vízben, hogy csak úgy sziszeg belé. Ezzel veszélyeztetve volna az eddig elért kellemes hatás, ha nem következnek mindjárt utána egy békítő mozzanat.

A hideg vízből az emeleti helyiségbe küldik barátainkat, ahol megint gyöngéd kezek fogadják. Tiszta törülközőt nyomnak a baka kezébe, aztán pedig ráborítanak egy puha lepedőt, végigdörzsölik vele egész testét olyan gondosan, mint ahogy a Hungáriában szokták azokat, akik a török embernek két hatos borraivalót adnak. Leültetik, papucsot húznak a lábára, épen olyan felemásat, mint amilyenek a fővárosi gőzfürdőben szokásosak, akkor aztán bevezetik őt a pihenő terembe.

Igenis, a pihenő terembe, hitetlenül mosolygó olvasóm és bájos olvasónóm, (ebből a nagy időbeli és térbeli messziségből, különösen egy üdítő fürdő után minden olvasónóm bájos), — a pihenő terembe, melyen puha pamlagok várják a véres izgalmak verejtékétől megszabadult honvédet. Pamlagok, igaz, hogy a padlón vannak elhelyezve, de puhák, illatosak a friss szalmától és vadonatúj, sima meleg pokrócok kálnak rájuk királyi pihenést. Ki van mondva, hogy minden megfürdött ember köteles legalább egy órát pihenő rajtuk. Ez a legfelsőbb parancs, amely a háboru eleje óta elhangzott, — alig lehet az embereket a pamlagokról elkergetni, olyan boldogan fekszenek végig rájuk parancs nélkül is. Talán az első igazi pihenő órát élvezik itt a háboru kezdete óta. Hogy pedig

egészen jól érezhessék magukat, mindegyiknek helyébe visznek egy csésze pompás forró teát és egy jó cigarettát. Nem hiszem, hogy abban a pillanatban akad boldogabb ember az ilyen megfürdött bakánál.

Vadonatúj, meleg fehérneműt kap minden ember az öltözködéshez, még finom, meleg kapca is kijár mindenkinek, sőt legtöbbször új felsőruhát is kap, — aki régi ruháját kívánja inkább vissza, azt is megkaphatja és pedig kitisztítva és fertőtleníve, — mert azalatt, míg ő fürdött, odakint az udvaron a rejtélyes nagy henger kipucolta ruhájából minden férget, minden bacilust. Így eresztik azután utnak a bakát vissza a lövészárkba, a viharvert fedezékekbe. Az új ruhával együtt új lelket is visz magával a fürdőből. Igazán ujjászületett teste-lelke.

Őn pedig nyájas olvasóm, aki a hangzatos cím után valami izgató históriát várt talán nagyszerű lelki átalakulásról, melyet a háboru izgalmai okoztak, — bizonyára egyet fog érteni velem abban, hogy érdekesebb história a leírt fürdőzésnél a szereplő baka szempontjából alig képzelhető el a harctéren és talán az otthonmaradottak is szívesen olvassák ki e sorokból, hogy ahol így gondoskodnak az ő fiaikról, ott azok jó kezekben vannak. Egy aggodalommal kevesebb lesz talán odahaza az aggodalom nagy nyereség, mert aránytalan mértékben növeli a bizalmat a közeli szövegben.

Olasz harctér, 1915 okt. 10.

Vers.

Tabánnak.

Én Kedvesem, te mindig szeretett,
Száz dalt irjak, mind neked írom azt. . .
A te drága, finom, halk szerelmed,
Belopta lelkembe a mámoros tavaszt. . .
A te vágyboros, tiszta szép szerelmed,
Mely úgy jött hozzám rózsaszőnyegen,
Könnyedén mint kék-fátyol libbenése
Körülfog engem puhán, — Kedvesem. . .

Levélhullásos, aranyos piros őszben,
Oh ketten együtt mért nem mehelünk?
E hervadó, muló királyi pompának
Boldog nászpárja mért nem lehetünk?
Én Kedvesem, te mindig szeretett,
A szívem égő, friss sebtől sajog. . .
Oh nagyon fáj, hogy nem jöhetsz most hozzám,

Oh nagyon rossz, hogy magamban vagyok.
Németh Böske.

H I R E K.

Elő a kötötűkkel,

mert küszöbön áll az új téli háboru. Hihetetlen volt, de nemzetünk szívóssága, áldozatkészsége s hőseink önfeláldozása mindeddig kitartott az ellenség romboló akaratával szemben s most már határainkon kívül folyik a megvert ellenség megsemmisítésének munkája. A végső akkord, mely a pokoli zenemű után befejezőképp csendül, talán nincs már messze, de nekünk, akiknek nem akaratától, hanem fegyvertől függ a béke — el kell

NESTLÉ-FÉLE
CSECSEMŐK GYERMEKLISZT
gyermek és lábadozó legjobb tápláléka gyomor- és bélbetegségek után.
Mindenkor kapható.

Próbadozott és tanulságos orvosi könyvecskét a gyermeknevelésről teljesen díjtanul küld a NESTLÉ-fele gyermek liszt térsaság, Wien I., Biberstrasse 47/e.

készülünk a jövőre is és nem szabad megfélekednünk az újabb téli háború lehetőségéről.

Tudjuk pedig, hogy a harcoknak az ellenség ellen való küzdelmében arra van szüksége, hogy először a természetet győzze le. Emlékeztet az a szép emlékű mozgalom, amely a múlt év hasonló időszakában dolgozó kezek ezreit mozgította meg, hogy katonáinknak meleg ruhát biztosítson a téli hadjárat nehézségeinek elviselésére. Ez az időszak most újra elkövetkezett s így újból időszerevé vált a harctéren küzdő katonáknak a hadvezetőség által adott meleg ruhaneműeken felül társadalmi uton nyújtandó meleg óvóruhák adományozása.

Tudjuk, hogy most súlyosabb a helyzet minden családnál, mint tavaly, de a segélyakciót arányosan kell fölosztani. A szegények adják a munkát, a tehetősebbek a pénzt, Sokan vannak, akik a háború révén nem remélt vagyonhoz jutottak: ezektől joggal várja el a társadalom és katonaság, hogy áldozzanak valamit a fontos célra. Hisszük, hogy mindenki megteszi kötelességét s akkor lesz pénz pamutra, amelyet a pénztelenek majd szabad óráikban meleg ruhákká formálnak.

Ezért kérjük a közönséget, hogy az adakozást minél előbb kezdjék meg. És fölhevítjük különösen az iskolák vezetőit, hogy indítsanak gyűjtést növendékeik körében erre a redkivül nemes és fontos célra és hogy a leányokkal a kézimunka óra alatt ne holmi csecsebecsüket, cifraságokat, drága himzéseket végeztessenek, hanem a beérkezendő, vagy általuk bevásárlandó pamutot dolgozzák föl katonáink részére. Az iskoláknak is a háborús célokat kell előmozdítani, mert csak akkor érhetjük el a békét, ha minden erőnkkel megfeszítjük s minden rendelkezésünkre álló eszközzel fokozzuk seregeink harci készségét.

— **Kinevezés.** Hartl István járásunk számvevőjét a miniszter pénzügyi számvizsgálóvá nevezte ki.

— **Katona temetés.** Már előző számunkban hírt adtunk Papes Mihálynak a cs. 157. népf. gyalogezred közkapitányjának haláláról. Mult vasárnap volt a temetése. Bajtársain kívül — kik a helybeli kórházakban vannak — nagy számú közönség kísérte utolsó útjára a hős vitézt. A közönséget meghatottság fogta el, mikor felhangzott a vezető altiszt komondója imához. A béna karok is sapkához emelkedtek, a kiáltás elhangzott és a hóst csendesen leeresztették. Felesége és öt gyermeke gyászolja az elhunytat. Valóban dicséret illeti meg a kórház vezetőjét, őt mindent elkövettek, hogy fényes temetésben legyen része a hősnek, ki hazájától távol a magyar földben fogja aludni örök álmát, a módni a feleségéről és az öt árváról, kit nem legjobb anyagi viszonyok között hagyott itt.

— **A harmadik hadikölcson.** Bibornok megyéspüspök Ö Eminentiaja a harmadik hadikölcsonre egymillió korona jegyzését jelentette be. — A székeskáptalan kétféle millió koronát jegyez.

— **Népesedés.** A háború hatása erősen látszik a népesedés adatain is. Sümegen ez év 3. első negyedében született 102 meghalt 114 egyén, házasságot kötött 5 pár.

— **A szüret az idén a szélső határok között folyt le.** Azoknál akik permeteztek, nagyon jól sikerült, azoknál kiknek pedig a permetezés nem jól védte meg a szőlőt, bizony nagyon silány volt. A mustnak ára 80 fillér.

— **Ellenőrzést kérünk a piaci árakra!** A háború eseményein kívül nincs ma időszerűbb téma, amely minden rendű és rangú embert oly intenzíven érdekelne, mint a drágaság. És méltán. Ami ezen a téren történik, az több az abszurdumnál. Az itthonlevőknek is — akárcsak a határainkat és javainkat védő flainknak, testvéreinknek és apáink — egy örökös harc az életük, harc az élelmiszereknek mesterségesen való megdrágítóival, ezekkel az erkölcsi szerezcsenekkel; harc a létért, harc a betevő falatért. Hasztalan itt hatóság, különösen ha még nem is ellenőrzi a tulkapásokat, hasztalan a rendelet, paragrafus. És azt is mondhatjuk, hogy ezt a piaci izzorságot, vagy mondjuk a rendeleteknek oly nyilvánosan történő semmibevevését talán sehol nem tapasztalhatjuk jobban, mint a mi piacukon. Az élelmiszerdrágítók biztosra induló offenzíváját a zsebeink ellen nem látjuk megvédeni, nem tudják feltartóztatni. Valóságos művészet ily körülmények között a hivatalnok megélhetése. Mikor a hatóság a fogyasztók pártjára állott és az árak maximalizálásával akart az eladók kapzsiságának határt szabni, megkönnyebbülve lélekzettünk fel, hogy valahára minálunk is történik valami a megélhetés megkönnyítéseért. De hamarosan csalódtunk. A maximális árak nálunk is lehetetlen állapotokat teremtettek. Az eladók szembe helyezkedtek a hatóság rendelkezésével, mert egyideig nem hozták terményeiket a piacra, ha pedig hozták, akkor annyiért adták és adják amennyiért nekik tetszik. Történt ugyan egy-két büntetés, de azzal le is záródott minden további megtorlás. Eladó és vevő kedve szerint kér és ígér, illetőleg ad és vesz. Ez a maximális árak megállapítása ezelőtt három hónappal történt, azóta maradt minden a régiben. Hogy pedig piacunkon napirenden milyen képeket röktönöznek eladók és vevők, annak megfestésére e hely szűk volna. Enyhe kifejezést használunk, ha azt mondjuk, hogy botrányos a piaci állapot Sümegen. Ezen segíteni kell mert ma-holnap Sümegen csak az élhet meg, aki sok pénzzel és gorombasággal tudja a visszaéléseket legyőzni.

— **Iskolák fémtárgyai.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter felhívta az állami iskolák vezetőit, hogy az iskolákban rendelkezésre álló s nélkülözhető összes fémtárgyakat azonnal szállítsák be.

— **Elmentek a 18 évesek.** Folyó hó 14-én vonultak be városunkból is a 18 évesek. A délután 4 órai vonat vitte őket Nagykanizsára. Megható látvány volt a még gyerekek regruták elbucszása még fiatal anyjuktól. Mind azzal távozott, azzal vett búcsút, »látni fog-e edes anyám valaha.«

— **A fa fuvarozási díja.** Zalaegerszegen üdvös rendeletet hoztak, megállapították a fa befuvározásának maximális árát. Erre a követendő példára mi is felhívjuk a hatóság figyelmét, mert közönségünk ki van téve a fuvarosok kénye-kedvének és óriási fuvardijakat kellene másképp fizetni. Hogy mindezt elkerülhessük szabja meg a hatóság hogy mit kérhet egy-egy fuvaros egy őf fa behozatala után. Legalább ebben a keserves világban egy kissé könnyítsen a lakosság gondján is.

— **Beszűntetik a vasutak vasárnapi munkaszünetét.** Értesülésünk szerint a déli vasut és a Máv. igazgatóságai legközelebb felfüggesztik a vasárnapi munkaszünetet. A készülő rendelkezés szerint a rendkívüli viszonyokra való tekintettel vasárnapon és ünnepponon is fel kell venni, illetőleg ki kell szolgáltatni az élőállatokat és teherárut. Kétségtelen, hogy a teheráruforgalom sokat fog nyerni ezzel az intézkedéssel, amely Ausztriában már meg is történt.

— **Tanonczok felszabadítása.** A hivatalos lap közli a kormány rendeletét az iparos és kereskedőtanoncok tanviszonyának a háború következtében szükségessé vált kivételes szabályozása tárgyában. A rendelet szerint mindazoknak az iparos és kereskedő tanoncoknak tanidejét, akik a háború alatt katonai szolgálatra vonulnak be, befejezettek kell tekinteni, ha a szerződésük tanidejének legalább kétharmadrésze letelt, vagy a tanonc e minőségben legalább huszonegy hónapig működött.

— **A hadi munkások bére és a honvédelmi miniszter.** A honvédelmi miniszter leiratot küldött a gyárakhoz, amelyben közli, hogy a hadiszolgáltatásról szóló törvényhez kiadott miniszteri utasítás szerint a szövőket, mechanikusokat, gépészeket és kovácsokat öt korona napidíjban kell részesíteni. A miniszter arról értesült, hogy több helyen ezt a rendelkezést nem tartják be és ezért elrendeli, hogy a leiratot minden gyárnál függeszték ki és hozzák a munkások tudomására. A munkások panaszaikkal közvetlenül a honvédelmi miniszterhez fordulhatnak.

— **Rézgálic.** A szállósgazdák a jövő évre szükséges rézgálicot szerezzék előre be, mert előre láthatólag az állam ismét rekvi-rálni fogja. Würzburger Jakab cégnél még egy csekély raktár van, forduljanak a gazdák oda szükségletüket fedezni.

— **Apagyilkos parasztleány.** Tapolcáról jelentik: Szabó Károly balatonhenyei 23 éves suhanc már régen hadi lábon állt edes apjával, aki öt többször megdorgálta. A fiu ezért bosszút forralt és a mult héten, midőn este édesatyja a szállóból hazafelé tartott, megölte és követlő agyonütötte. A gyilkos fiut letartóztatták és bevitték a zalaegerszegi kir. ügyészség fogházába.

— **Adakozás.** A sümegi vöröskereszt egyesület által ápolott katonák élelmezéséhez hozza járultak: Lázár Józsefné Szégyvárról 20 kor. Csizsár Istvánné káposzta, Pentz Mihályné gyümölcs. Hálás köszönet érte. Sümeg 1915 okt. 16. Tóth Lajosné pénztáros. Bánfi Alajos elnök.

— **Jótekonyság.** Oszkai Ferencz, Molnárné, Geiger Jánosné élelmi cikket adtak.

— **Dr. Kellemen Károlyné.**
— **Adományok a vak katonák számára.** A vak katonák számára adakoztak: Pótl Józsefné, gyepekújvári tanító özvegye 4 K; Iparostanulók felszabadulás alkalmából: Radóczy János 1 K, Szafnauer János 50 f. Trenka József 50 fill., Szabó József 40 fill., Klein Ignác 30 fill., összesen 6 K 70 fillér. A szerencsétlen világtalanok nevében hálás köszönettel adozik érte, Sümeg, 1915 okt. 16. Bánfi Alajos gyűjtő.

Nyilt-tér.

(E rovatért nem felelős a szerkesztő.)

Figyelmeztetés!

Tudomásomra jutott, hogy ottan egy erkölcsileg züllött kalandornő Várkonyi Dezsőné név alatt lépett fel. — Miután az illető ezen név alatt rejtőzve már több visszaélést követett el, sőt a jánosházi csendőrnél magát ezen név alatt hamisan igazoltatta, kötelességem nevémet és személyemet további szenny-től megóvándó közhírré tenni, hogy az illetőnek úgy nevemhez, mint személyemhez semmi köze.

Várkonyi Dezső.

Felelős szerkesztő: Horvát Imre.

Szerkesztőtárs: Németh Böske.

Laptulajdonos és kiadó: Horvát Gábor.

Berson

Summárók
a legjobb.

Gulliver

Hirdetéseket

jutányos arakon elfogad
a kiadóhivatal.

Kardos nagyáruháza TAPOLCA, főtér.

Ajánl divatos női
és gyermekkabá-
tot, szörme boa s
karmantjus pon-
gyola, bluz és al-
jakat.

Nagy választék! Olcsó árak!

A nagy háboru írásban és képen

füzetenkint 40 fillérért kapható

Horvát Gábor

könyvkereskedésében, Sümegen.

Orvosok

bizonyítják, hogy a legkitünőbb
köhögés elleni gyógyszer

Kaiser-féle
Mell-Karamellák
a „3 fenyővel“

MILLIÓK használják

Köhögés

rekedtség nyálkaság, katarus, fájó
torok, szárhurut, valamint elő-
vigyázatból meghülés ellen, leg-
célszerűbb minden **harcosnak!**

6100 közjegyzőileg hitelesi-
tett bizonyítvány or-
vosoktól és magánosoktól bizo-
nyítják **biztos hatásukat!** Ét-
vágygerjesztő, jóízű bonbonok.
1 csomag 20 és 40 fillér, doboz
60 fillér. Háborús dohoz 30 fillér.

Kapható **M. KOSSA GUSZTÁV**
gyógyszertárában Sümegen.

Valamint minden gyógyszertárban.

Mindennemű

nyomtatványokat

izléses kivitelben, jutányos áron készít

Horvát Gábor

könyvnyomdája, Sümegen.

Mindennemű

könyvkötőmunkák

elkészítettnek.